

[Finansministeren.]

satte sig hen og forhandlede med Danmarks Lærerforening om det, der var stemt ind på finansloven, så ville Danmarks Lærerforening forlange, at sagen gik til voldgift, og så var den potte ude. Men der er ingen voldgift. Der er derimod en bestemmelse i tjenestemandsløven om, at hvis en aftale ikke opnås, så skal der fremsættes et lovforslag. Det vil sige, at regeringen ville være forpligtet til at komme her i tinget med et lovforslag, der trykkede ned over lærerne nøjagtig det samme som det, der var stemt ind på budgetreguleringskontoen. Når hr. Wilhjelm ikke er klar over det, så forstår jeg godt, at han må synes, vi havde nogle større operationsmuligheder end dem, vi faktisk har haft.

Om daginstitutionsområdet skal jeg blot sige, hvad jeg allerede har sagt: det er ikke aftalestof.

Til slut skal jeg til hr. Wilhjelm sige: ja, hvis regeringen havde indtaget samme holdning, som venstresocialisterne har gjort i denne sag, så havde de besparelser, der er stemt ind på finanslovsforslaget, været effektueret i dag. Det er det, regeringen har forhindret ved sin indstilling, og det er det, hr. Wilhjelm intet bidrag har ydet til.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Jeg vil da gerne give finansministeren den indrømmelse, at jeg forvekslede overenskomstvilkårene med tjenestemandsvilkårene for lærerne; hermed undskyldning for det.

Men jeg vil gerne tilføje, at det har været plat umuligt i denne debat at få regeringen eller noget af de partier, der er med i forliget her, til at sige, at fortsatte besparelser på grund af den manglende udbygning af daginstitutionerne var de indstillet på at fratække nednormeringerne, og derfor må vi konstatere, at der er tale om en studehandel, hvor man lægger op til dobbeltbesparelser næste år. Vores stilling vil selvfølgelig her i dag blive afgjort af, at det, der konkret foreligger, det drejer sig kun om indeværende finansår, men vi må advare forældre, der har børn i institutionerne, om, at det er det, man lægger op til fra næste år.

Jeg vil også godt sige, at man skal ikke holde sig til de 3.600 og sige: det er så meget bedre, for udover de 3.600, som jo skæres fra under alle omstændigheder, men som vi

bare ikke ønsker fordoblet, ligger jo vikarnedgangen svarende til et helårspersonale på i hvert fald ca. 1.500, altså alt i alt 5.100. Fra og med den 1. april næste år, hvor man også har vikarnedskæringerne, kommer der altså en totalnedgang på 5.100, altså alt i alt fra næste år ikke spor bedre end det, som var hensigten med martsbeslutningerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag af Christophersen (se foran) til forslag om motiveret dagsorden af *Lysholt Hansen* (se foran) *forkastedes* med 85 stemmer mod 60; 17 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Forslag om motiveret dagsorden af *Lysholt Hansen* (se foran) *vedtoges* med 83 stemmer mod 20; 60 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Hermed bortfaldt det af *Freddy Madsen* fremsatte forslag om motiveret dagsorden (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Første næstformand (*Grete Hækkerup*):

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages kl. 13, hvor vi fortsætter med dagsordens punkt 2, spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 12.19.

Mødet genoptaget kl. 13.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Albetsen* (S) til finansministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for at sikre danske virksomheder mod at blive tilbidsat til fordel for udenlandske, når statslige, kommunale og koncessionerede selskaber foretager indkøb?“

(Spm. nr. 110).